

Eu întrebare, tu răspuns

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Iubite, vezi ce roluri alese de destin,
Ce distribuții stranii făcute de hazard,
Noi suntem o pereche, mai mult sau mai puțin,
Ca două emisfere, în mine tot mai ard

Retorice cuvinte și-atâtea întrebări
Ce nu-și găsesc răspunsul decât retroactiv.
Descătușează vântul s-adulmece chemări
Și vino mai aproape! Rămâi definitiv!

Mai spune-mi că se poate să inversăm cândva
Polaritatea Terrei și că va fi de-ajuns
Să facem schimb de roluri, putem negocia,
Când ochii tăi întreabă doar eu să-ți fiu răspuns.

- Iubito, câte roluri în teatre de-mprumut,
Într-un decor dramatic, în stil shakespeareian,
Sfârșesc după cortina întâiului sărut
Sub fardurile vremii, dar tu ești un ocean

Pe ale cărui țărături scăldate de-ntrebări,
Talazuri înspumate ce nu-și găsesc răspuns,
Se sparg de pieptul unde-ți deschid aerogări
Să-ți odihnești aripa sub care ai ascuns

Lumina și culoarea ce-avea să treacă prin
Retina vieții mele să îplinească-un vers,
Noi suntem o pereche, mai mult sau mai puțin,
Cea mai perfectă karmă-n întregul univers.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș